

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Turkové a soudců JUDr. Dagmar Nygrínové a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobce: **S. D.**, zast. Mgr. Šárkou Malovanou, advokátkou, se sídlem v Brně, Jamborova 45, 615 00, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, Nad Štolou 3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobce podané proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 31. 1. 2005, č. j. 55 Az 828/2003 - 47,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím Krajského soudu v Brně ze dne 31. 1. 2005, č. j. 55 Az 828/2003 - 47, byla zamítnuta žaloba žalobce (dále jen „stěžovatele“) proti rozhodnutí Ministra vnitra ze dne 15. 7. 2003, č. j. OAM-193/AŘ-2002, kterým byl zamítnut rozklad a potvrzeno rozhodnutí žalovaného správního orgánu. Tímto rozhodnutím byla žádost stěžovatele o udělení azylu zamítnuta jako zjevně nedůvodná dle § 16 odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu).

Proti označenému zamítavému rozsudku podal stěžovatel kasační stížnost; samostatným podáním stěžovatel podal návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Ze spisu přitom vyplývá, že napadaný rozsudek Krajského soudu v Brně byl stěžovateli doručen dne 8. 3. 2005 a kasační stížnost podal stěžovatel osobně dne 16. 3. 2005, tzn. v zákonem stanovené lhůtě.

Z důvodu, že však kasační stížnost neobsahovala veškeré náležitosti, které zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), pro kasační stížnost vyžaduje, zejména neobsahovala údaj o tom, v jakém rozsahu a z jakých důvodů stěžovatel rozsudek napadá, a stejně tak neobsahovala odůvodnění návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, vyzval Krajský soud v Brně stěžovatele (jeho zástupkyni) v souladu s ustanovením § 106 s. ř. s. (usnesením ze dne 24. 3. 2005, č. j. 55 Az 828/2003 - 58) k doplnění kasační stížnosti a stanovil k odstranění lhůtu jednoho měsíce od dne doručení tohoto usnesení. V usnesení současně stěžovatele (zástupkyni) poučil o tom, že nebude-li kasační stížnost ve stanovené lhůtě doplněna, bude odmítnuta.

Ze spisu vyplývá, že označené usnesení Krajský soud v Brně v souladu se zákonem doručoval na adresu sídla zástupkyně stěžovatele. Z důvodu, že zástupkyně stěžovatele nebyla na uvedené adrese (která koresponduje i s adresou uvedenou v aktuálním znění elektronického seznamu advokátů vedeného Českou advokátní komorou - pozn. Nejvyššího správního soudu) při pokusu o doručení zásilky dne 1. 4. 2005 zastižena, byla v souladu s ustanovením § 48 odst. 3 občanského soudního řádu uložena u držitele poštovní licence (na poště), odkud se však po uplynutí zákonem stanovené lhůty vrátila jako nedoručená. Krajský soud v Brně následně provedl další, opět neúspěšný, pokus o doručení této zásilky dne 29. 6. 2005. Zásilka se však znovu po uplynutí úložní doby vrátila jako nedoručená.

Při doručování písemností určených fyzickým osobám, v souladu s ustanovením § 42 s. ř. s., v návaznosti na ustanovení § 46 odst. 1, 2 a 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“), platí, že písemnost určenou fyzické osobě soud předá doručujícímu orgánu k doručení na adresu jejího bytu, jejího místa podnikání, jejího pracoviště nebo místa, kde se zdržuje. V projednávané věci zástupkyně stěžovatele uváděla v kasační stížnosti i v plné moci adresu *Jamborova 45, Brno*, a na tuto adresu jí Krajský soud v Brně písemnost doručoval. Zástupkyně stěžovatele však nebyla v místě doručování zastižena, přičemž podle ustanovení § 46 odst. 3 o. s. ř. platí, že nebyla-li fyzická osoba zastižena na uvedené adrese a písemnost jí nebyla doručena ani na jiném místě, doručující orgán písemnost uloží na poště. Podle § 50b odst. 1 o. s. ř. se doručovaná písemnost, kterou doručující orgán uložil, považuje za uloženou dnem, v němž se bezvýsledně pokusil písemnost adresátu doručit, neboť v místě doručování ani jinde příjemce nezastihl. Podle § 50c odst. 1 o. s. ř., byla-li písemnost uložena, zanechá se v místě doručování adresátu výzva, aby si písemnost vyzvedl. Podle odst. 4 téhož ustanovení, nebude-li uložena písemnost vyzvednuta do tří dnů nebo jde-li o písemnost, která má být doručena do vlastních rukou, do deseti dnů od uložení, považuje se poslední den lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl. Podle § 57 odst. 2 věty druhé o. s. ř. platí, že připadne-li konec lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den.

V projednávané věci byl dodržen poštou takto předepsaný postup a písemnost byla po bezvýsledném pokusu o její doručení zástupkyni stěžovatele uložena téhož dne, t. j. nejprve dne 1. 4. 2005, a opakovaně dne 29. 6. 2005, na poště a zástupkyně stěžovatele o uložení písemnosti, jak vyplývá z údajů na dodejce zásilky založené ve spisu, byla vyrozuměna s výzvou, aby si písemnost vyzvedla, s poučením o následcích nevyhovění takové výzvě.

Zástupkyně stěžovatele si zásilku v úložní lhůtě nevyzvedla, za den doručení je tak nutno považovat třetí den od uložení písemnosti (u daného usnesení nešlo o zásilku určenou do vlastních rukou) – v případě prvního pokusu tak bylo dnem doručení pondělí 4. 4. 2005, a v případě druhého pokusu o doručení, kdy připadl poslední den této lhůty na sobotu, byl dnem doručení nejbližší následující pracovní den, t. j. pondělí 4. 7. 2005.

Z důvodu, že si zástupkyně stěžovatele zásilku ve stanovené lhůtě nepřevzala, přičemž nevyplývá, že by na uvedené adrese již neměla sídlo, došlo k tzv. fikci doručení označeného usnesení. Ze spisu stejně tak vyplývá, že označené vady kasační stížnosti nebyly ve stanovené lhůtě, a ostatně ani později, odstraněny.

Neodstranění vad brání věcnému vyřízení kasační stížnosti. Jedná se o nedostatek náležitostí kasační stížnosti ve smyslu § 106 odst. 1 s. ř. s., který přes výzvu soudu nebyl odstraněn, proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost stěžovatele podle § 37 odst. 5 a § 120 s. ř. s. odmítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byla kasační stížnost odmítnuta.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. září 2005

JUDr. Marie Turková
předsedkyně senátu